

Anna dorm

Anna dorm al meu costat.
Jo tinc el flanc lancinat.
Dorm, Anna, ferro i bondat.
Algú, en un moment beat,
va creure el món ben creat.
Anna dorm, castell gebrat.
Saps, Anna, el gall ha cantat
i, la nit, res no ha passat,
excepte el molt que he pensat,
fos cert o fos inventat.
Saps, Anna, el gall ha cantat,
i no te n'has adonat
des del teu son ancorat.
Anna dorm al meu costat.
Jo tinc el flanc lancinat.
Saps, Anna, el gall ha cantat.

Dorm, Anna meva, dorm, amb la testa mansa
com acatant la nit.
Regina de la pau, que en traüt i bonança
governes amb un dit.

Des del meu desconhort, dic les epifanies:
primer surt del teu front
el nostre solixent, l'astre dels nostres dies:
corona, vol i món.

Surt la lluna després, lluna de nuviatges
que entrà a casa a Roissy
i fou el testimoni dels primers abordatges
dels nus de tu i de mi.

De la teva mà dreta, s'aixeca, amor, l'au ígnia
que allunya tots els gels
i se t'enrosca a l'ombra, com si fos una insígnia,
el llarg serpent d'estels.

Non-non, Anna, non-non -dic amb la veu de llana.
El gall canta de nou.
Ning-nong, amor, ning-nang -dic amb veu de campana
tatuada pel rou.

Non-non, Anna, non-non -dic amb veu de pistil.
ning-nong, Anna, ning-nang -dic, freturós d'asil.

Volia dir amb veu baixa la teva alta lloança
i gairebé destrio el cant que no descansa.
Però t'he dit amor. I és tot, és tot, és tot.
Des de l'esper, pregunto: farem florir el sanglot?

Anna dorm al meu costat.
Jo tinc el flanc lancinat.

Dorm, Anna, ferro i bondat.
Saps, Anna, el gall ha cantat
i alguna cosa ha passat.
Anna, què tens a l'esguard?
Mira, el penell ha girat.

Venen genets de clarors!

El gall canta per tots dos.

(3-IV-82)

Bartra, Agustí. *Obra completa* Vol II. 1972- 1982. Edicions 62 Barcelona. 1983. Pàg. 475- 476